

[Frode Jakobsen.]

ikke selv er glade for, at Grønland bliver betegnet som en koloni, men det er også et spørgsmål, vi kan vende tilbage til i udvalget.

Jeg er enig med ministeren i, at det er bedre at komme uden reservationer end at komme tidligt, men jeg er lige så enig med det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp i, at vi kunne have opnået begge dele. Det er to år siden, England foretog sin ratifikation. (*Udenrigsministeren* [Ole Bjørn Kraft]: Men England havde ikke noget at rette!). At det skulle være to år, har jeg stadig meget vanskeligt ved at forstå.

Jeg forstår ikke helt det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarps argumentation med hensyn til Europahæren. Grunden til tilbageholdenheden overfor Europahæren er betænkeligheden ved at give Tyskland våben. Jeg forstår fuldtud denne betænkelighed, men folk, der fører denne tale, opnår efter min mening det stik modsatte af, hvad de tilsigter. Vi har valget, hvis man ser realistisk på det, mellem tyskere i en fælles, internationalt kontrolleret Europahær og en tysk national hær. Siger vi nej til det første, opnår vi det andet, som også efter det ærede medlems mening må være værre.

Det ærede medlem fremfører bekymringer for Sveriges vedkommende. Dertil kan jeg sige, at ingen af de svenske repræsentanter har stemt imod de resolutioner, det drejer sig om her, de har undladt at stemme, fordi de ikke føler sig berettiget til det, og jeg vil synes, at det ærede medlem roligt kan overlade de svenske bekymringer til svenskerne selv og ikke skal prøve på at være mere svensk end svenskerne.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen havde en række indvendinger udfra den opfattelse, at denne konvention kunne betyde indskrænkninger i rettigheder, vi allerede har. Der ligger deri efter min mening en misforståelse af denne konventions natur. Disse paragraffer kan aldrig betyde en indskrænkning i de frihedsrettigheder, som gælder i Danmark. Det er jo ikke en lovgivning for Danmark. De slår fast, hvad der må være absolut minimum indenfor hele dette område af de 15 lande, og det er også klart slået fast i selve konventionen, at ingen af disse indskrænkninger må benyttes til indskrænkninger i eksisterende frihedsrettigheder.

Det ærede medlem var inde på spørgsmå-

let om love med tilbagevirkende kraft og henviste til artikel 7 og spurgte, om Danmark var skyld i det forbehold, der stod der i stk. 2. Dertil kan man roligt sige nej. Jeg tror, at vi alle er enige i at være modstandere af love med tilbagevirkende kraft, jeg betragter dem som en ulykke. Det er den samme tankegang, der gør sig gældende her. Love med tilbagevirkende kraft er et onde, men det er et endnu større onde, om noget, som alle anerkender som de grufuldeste forbrydelser, kan passere upåtalet. Det er derfor, stk. 2 er indføjlet i artikel 7. Man ser tit, at mennesker her i Danmark søger at forene to synspunkter, som jeg ikke synes kan forenes: protest mod tyske krigsforbryderes løsladelse og protest mod love med tilbagevirkende kraft, men disse tyske krigsforbrydere er dømt ved love med tilbagevirkende kraft. Det er netop dette forhold, der er skyld i indføjelser af stk. 2 i artikel 7, ikke noget med danske forhold.

De mere personlige bemærkninger, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen kom med overfor mig, finder jeg ingen grund til at gå ind på. Jeg har slet ikke noget imod dette angreb. Jeg tror ikke, at nogen kommunistisk udskældning overhovedet nogensinde vil kunne skade mig, ellers ville jeg forøvrigt også have været jævnet med jorden for lang tid siden; men jeg tror, der var mange, der tog sig til hovedet i denne forsamling, da det ærede medlem stemplede mig som en af dem, der ønsker at skelne mellem hvide og farvede, efter min protest netop imod, at man ikke straks og absolut udstrækker menneskerettighedskonventionen til at gælde for alle de oversøiske områder. Jeg tror, at alle andre i denne sal har fået det modsatte ud af det. Når det ærede medlem sådan går over gevind og helt taber kontrollen, kan jeg tænke mig, at det hænger sammen med den antisemitisme øst for jerntæppet, som skaber uro i det ærede medlems egne rækker, så det ærede medlem går amok. Når det ærede medlem foregiver, at han ikke har forstået, hvorfor man har alle disse indskrænkninger her modsat i De Forenede Nationers menneskerettighedernes erklæring, så tror jeg ikke på, at det er rigtigt. Jeg anser det ærede medlem for velbegavet dertil. Denne konvention skal ifølge sin natur kun indeholde det, som kan gøres til genstand for en retslig behandling ved en domstol.